

272. Majd mikor óráim üt...

1. Majd mi-kor ó - rá-m üt, el - jut-ha-tok Szent ha-zám-ba, Szent
A menny-be, hol Meg-vál-tóm lát-ha-tom, Szent ha-zám-ba, Szent

ha-zám - ba, Bánt itt a föl-dön a bú s fáj-da-lom,
ha-zám - ba; Fent vár-ja lel-ke-met szent nyu-ga-lom. A menny-be

el - jut-ni, ez ó - ha - jom; Szent ha-zám-ba, Szent ha-zám-ba.

2. De Megváltóm, legyen, mint akarsz! Itt is vidám kedvvel vagyok.
Bűn és világ ellen vívok harcot; Itt is vidám kedvvel vagyok.
Hőn szeretem benned testvérimet, S kívánom megérni eljöttödet,
S látni hazámat, örökségemet! Itt is vidám kedvvel vagyok.
3. Boldog leszek itt, és boldog ott fenn! Ennél több jót nem kívánok!
Csak enyém légy az én életemben, Ennél több jót nem kívánok!
Vidám vagyok szenvedésben, bajban, S boldog leszek majdan végórámban,
Mert részem vagy életben, halálban: Ennél több jót nem kívánok!